

עם קטן שנלחץ בין מזרח למערב - אשר בין שתי תרבויות ושדה-קרב נצחי - זוהי צ'כוסלובקיה

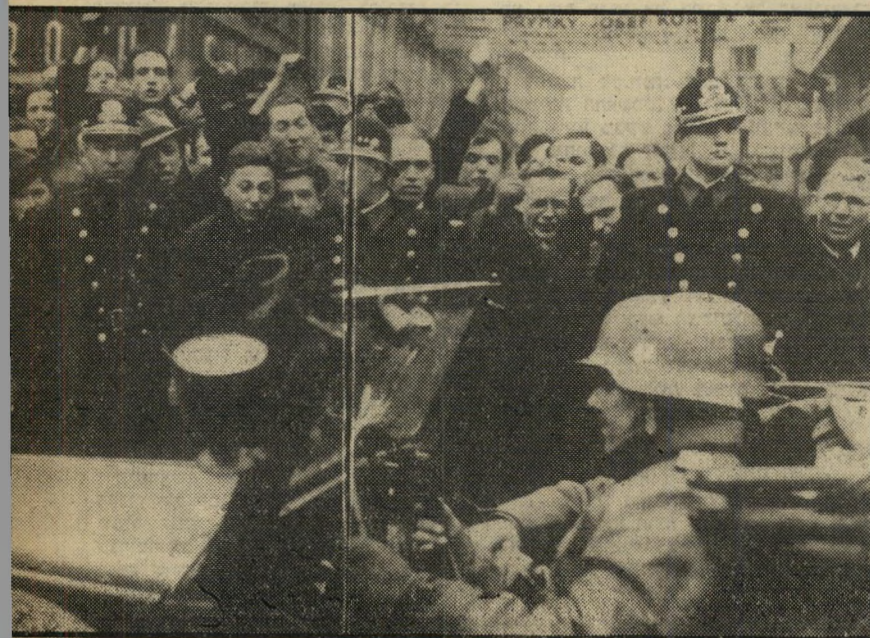

אני האומה צ"ח האגדתית, ראש השבט הסלאבי שפלש לבוהמיה במאה הוויטלבה (המולדבה) ומת לפני שזכה לראות את השבט שלו משתקע בארץ המיועדת, שהיתה עד אז מאוכלסת גרמנים משבט בוואי. גופתו נשרפה בטכס אלילי, לפי מסורת הנוודים. יורשו, פשמישל, נישא אליו בצעדו אחורה, כדי להבעיר את המוקד. הוא היה מייסד שושלת המלכים הראשונה, כבש את הארץ, כמעשה יהושע.

ז'ישקה הלוחם אחרי עלייתו על המוקד של גדול הצ'כים בכל הידורות, יאן הוס (ראה הנידון), שהטיף נגד הכמורה הקאתולית ומעשי השחיתות שלה — נטל יאן ז'ישקה, הלוחם שתוס-העין, את הנהגת המרד של חסידי-הוס, שנמשך עשרות שנים. ז'ישקה הקים מיבצר בהרי צ'כיה, קרא לו בשם „הר תבור“, על שם החר התנ"כי. הוא ניצח כמעט בכל קרבותיו, נחשב לגאון צבאי המגיע לשיעור-קומתו של חניבעל. אולם המלחמה נגמרה בפשרה.

האלך „המושיע“ הוא ואצלב (או ונצל), אשר על שמו קרוייה הכיכר המרכזית בפראג, בה ניצב פסלו כשהוא רכוב על סוס. כיכר זו התפרסמה השבוע כמרכז ההפגנות נגד הרוסים ובטאניקים הרוסיים המוצבים בה. ואצלב הפך לקיסר האימפריה הגרמנית, אך גירש את הגרמנים מפראג, נתן חסות למחדש הדתי יאן הוס. לפי האגדה המתוארת בתמונה, שוכן המלך ואצלב בלב הר בלאניק, ממתין לשעת-צרה — בה יושע את עמו.

הנאצים פולשים היטלר לא הסתפק בהישגו בנינוכך. כחלק מ"הכנותיו לקראת מלחמה כללית בבריית-המועד" צות, פלש באביב 1939 לצ'כוסלובקיה, הפך אותה ל"ארץ חסות" גרמנית, סיפח לחלוטין את חבל הסודטים לרייך השלישי, והעניק לסלובקיה מימשל עצמי של קוויזלינגים. תמונה היסטורית זו מראה צ'כים זועמים למראה צבא נאצי בפראג.

ועידת מינכן בתום מלחמת העולם הראשונה, השיג יאן גואסאריק, מילוסוף הומאניסטי נערץ שחי עד אז באמריקה, את העצימאות המיוחלת למדינה החדשה. מדינה זו כללה את צ'כיה, סלובקיה, רוסיה ה"קארפאטית ואת חבל הסודטים, המאוכלס ברובו גרמנים. עיתון בריטי כתב באותם הימים: „לא נילחם למען מדינה רחוקה, שאנו יודעים עליה כמעט ולא כלום.“